

Bilag VIII.

Andragende angaaende Forslag til Lov ang. falsk Reklame og uhæderlig Konkurrence m. v.

Til Rigsdagen!

Undertegnede Foreninger, som gentagne Gange have været med til at fremsætte Ønske om en saadan Lov, tillade sig herved at henlede Opmærksomheden paa, at de Forhold, vi navnlig have ønsket regulerede ved Lov, ere saadanne, som det foreliggende Forslags § 14 tager Sigte paa. Lovforslagets Affattelse af denne Paragraf maa vi dog tage Afstand fra, idet den i Stedet for at afskaffe den systematiske Tilgift tværtimod legaliserer denne. Vi mene, at denne Paragraf bør have følgende Form:

„I Detailhandelen er Ydelse af systematisk Tilgift (d. e. Tilgift betinget af bestemt Køb) forbudt under en hvilken som helst Form“.

Endvidere tillade vi os at henlede Opmærksomheden paa et System, som har udviklet sig navnlig i Handelen med Margarine, nemlig ved Udstedelse af saakaldte Sparemærker, disse Mærker have som Regel en vis Lighed med de af „Dansk Sparemærkekasse“ udstedte Sparemærker, de udstedes af vedkommende Forretningsindehaver og yde saaledes meget ringe Garanti for Indløsning, disse Mærker betales faktisk af Køberne gennem en forhøjet Salgspris med deres fulde Paalydende, og da Indløsningen af samme altid er betinget af Erhvervelsen af et større Antal Mærker, vil man forstaa, at det ikke er helt ringe Beløb, som Køberne paa denne Maade have anbragt i de respektive Forretninger, enkelte større handlende, som drive i Hundredevis af Udsalg ville paa denne Maade skaffe sig en gratis Driftskapital paa mange Tusinde Kroner; sker det, at saadanne Forretninger af en eller anden Grund ophøre, er det givet, at „Sparernes“ Penge ere absolut tabte, og det samme vil være Tilfældet, naar „Spareren“ eller „Køberen“, hvilket er ensbetydende, ved Flytning eller paa anden Maade afskæres fra at erhverve det fulde for Indløsningen fastsatte Antal Mærker.

De Forretninger, som benytte dette System, unddrage sig paa en vis Maade til Dels den frie Konkurrence; har man gennem en eller anden smart Reklame erhvervet nogle Købere, ville disse ved Mærkerne være bundne til Forretningen en vis Tid, og man vil som oftest blive paanødet en anden maaske langt ringere Vare, end man under almindelige Forhold vilde kunne købe til samme Pris, jfr. omstaaende Bilag.

Alt i alt forekommer det os, at denne ukontrollerede Sparekassevirksomhed rummer de allerstørste Muligheder for Udbygning af Forbrugerne; skønt dette skulde synes saa indlysende, at kun ganske enkelte vilde inddrage sig med saadanne Forretninger, er det dog en Kendsgerning, at Systemet gennem en hypnotiserende Reklame udøver en betydelig Tiltrækning for det ukritiske, som oftest mindst velstillede Publikum.

Vi mene derfor, at Loven absolut bør indeholde en Bestemmelse, som umuliggør dette System, og tillade os at foreslaa en saalydende Paragraf:

„Det er forbudt at fremstille eller lade fremstille, sælge eller udgive Sparemærker eller Sparekupons, som ikke ere udstedte gennem en anerkendt Sparekasse“.